

วันนี้

วันนี้ คนสหกรณ์ มีเรื่องราวดี ๆ มาฝาก จากดินแดน อาทิตยอุทัย ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาของเกษตรกรญี่ปุ่น ที่นอกจากจะเผชิญกับมรสุมกับเรื่องภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ภูเขามากถึงร้อยละ 65 ของพื้นที่ของประเทศ ซึ่งยากแก่การทำการเกษตรเพื่อเป็นรายได้หลักของครอบครัว อีกทั้งยังประสบปัญหาการย้ายถิ่นของคนรุ่นใหม่ จึงทำให้ผู้นำของหมู่บ้านต้องขบคิดหาแนวทางแก้ปัญหา และเรื่องราวที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ ก็เป็น แบบอย่างที่ดีวิธีหนึ่ง เรามาคิดตามรายละเอียดเลยดีกว่า

การนำคุณค่า : ตัวแบบของหมู่บ้านอิโรโดริ ประเทศญี่ปุ่น

หมู่บ้านอิโรโดริ ตั้งอยู่ที่เมืองคามิคัทซึ เป็นหมู่บ้านกลางหุบเขานนคาเงฮอนชู ซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด (มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 60 ของประเทศญี่ปุ่น)

ในช่วงปี 2499 ประชากรของหมู่บ้านมี 6,200 คน แต่เกิดการย้ายถิ่นฐานของประชากร จนถึงช่วงปี 2503 ประชากรลดลงเหลือเป็น 2,100 คน แต่ที่น่าสังเกตุคือ คนในหมู่บ้านที่เหลืออยู่เกือบครึ่งหนึ่ง มีอายุมากกว่า 65 ปี เหตุการณ์ดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพการเกษตรของหมู่บ้าน ซึ่งมีแนวโน้มลดลง

จุดเปลี่ยนที่สำคัญของหมู่บ้าน เกิดขึ้นในปี 2522 เมื่อ นายโตโมจิ โยโกอิชิ ซึ่งเป็นบัณฑิตคนใหม่จากวิทยาลัยเกษตรโตกุ ชิมา เข้ามาทำงานในสหกรณ์การเกษตรใน

ช่วงเวลาที่ นายโตโมจิ ได้คลุกคลีอยู่กับงานสหกรณ์และได้เผชิญกับวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ร่วมกับเกษตรกรในพื้นที่ครั้งแล้วครั้งเล่า อย่างเช่นในปี 2524 ที่มีพายุหิมะทำความเสียหายแก่สวนผลไม้ของเกษตรกร ก็เป็นจุดเริ่มของความคิดที่เกี่ยวกับการหารายได้อื่นมาทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เกษตรกรซึ่งติดค้างอยู่ในใจของเขาตลอดเวลา

เหตุการณ์สำคัญ เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่เขาได้เดินทางไปติดต่องานที่เมืองโอซากา ในปี 2528 และในขณะที่เขานั่งกินซูชิมือเย็นอยู่นั่นเอง เขาได้เหลือบไปเห็นใบไม้ใบเล็ก ๆ สีสดสวยที่อยู่ในจานอาหารที่หญิงสาววัยรุ่นนำมาเสิร์ฟ และเมื่อหยิบใบไม้ชิ้นขึ้นมาดูอย่างพิจารณา เขาก็นึกถึงหมู่บ้านอิโรโดริ เนื่องจากที่หมู่บ้านอิโรโดรินั้นมีใบไม้หลากสีส้น เขาจึงเกิดไอเดียขึ้นมาทันที ที่สำคัญคนสูงอายุก็สามารถทำงานได้

เมื่อคิดอย่างนั้นแล้ว เขาจึงเริ่มโครงการทอใบไม้ โดยในช่วงแรกได้นำไปจำหน่ายที่เมืองคามิคัทซึ

ในระยะแรกๆที่ดำเนินการนั้น เขาจำได้ว่า มีความคิดและคำพูดของคนรอบข้างเขาที่ต่อต้านและไม่เห็นด้วยว่า จะเป็นไปได้ แต่เขามีความรู้สึกย่อท้อแต่อย่างไร ยังคงมุ่งมั่นที่จะดำเนินโครงการและได้ขยายความคิดที่จะสร้างแรงจูงใจแก่กลุ่มสตรีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมด้วย โดยใช้ชื่อโครงการว่า โครงการอิโรโดริ หรือเรียกว่าโครงการสร้างสีสัน ที่ภาษาญี่ปุ่นเรียกว่า ชิมาโมโนะ ซึ่งผลปรากฏว่าในปีแรกของโครงการมียอดขายถึง 1.2 ล้านบาท ในระยะต่อมาเขาจึงขยายการดำเนินงานไปยังภัตตาคาร ในเมืองโตเกียวและเกียวโต เพื่อแนะนำให้

ผู้ประกอบการภัตตาคารใช้ใบไม้จากโครงการอิโรโดริ ในการตกแต่งจานอาหารควบคู่ไปกับการพัฒนาคุณภาพ สินค้าและการจัดจำหน่ายที่เหมาะสม หลังจากนั้นมา ยอดขายก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เป็น 50 ล้านบาทและ 170 ล้านบาท ใน 10 ปีต่อมา

ในช่วงปี 2548 โครงการอิโรโดริมีสมาชิก 190 ราย ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรผู้หญิงที่เป็นผู้สูงอายุ (เกษตรกรในโครงการมีอายุเฉลี่ย 67 ปี ผู้ที่มีอายุมากที่สุดคือสตรีอายุ 92 ปี) มีการทำงานในรูปแบบสหกรณ์ มีนายโอบิโกอิชิเป็นผู้อำนวยการโครงการและมีผู้ช่วยอีก 2 คน ใบไม้ของโครงการอิโรโดริ จำหน่ายทั้งในและต่างประเทศ และมียอดขายสูงถึง 270 ล้านบาท เกษตรกรมีรายได้เฉลี่ย 1.4 ล้านบาทต่อราย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อ 20 ปีก่อนหน้านั้น พวกเรามีรายได้เพียงปีละ 2 แสนเยนเท่านั้น 🦋

